

18

La ilusión viaja en tranvía

La ilusión viaja en tranvía ('De illusie gaat met de tram', 1953) begint met beelden van de grote stad Mexico die volgens de commentaarstem het toneel is van vele kleine verhalen, illusies en dromen. Op goed geluk richt deze film zich op verhalen uit de tramsector. Tot grote teleurstelling van trambestuurder Tarrajas (Fernando Soto) en conducteur Caireles (Carlos Navarro) wordt tram 133 uit de dienst genomen om te worden vervangen door een moderne trolleybus. De twee proberen hun verdriet te vergeten in de kroeg en bij een volksfeest, waar ze in een toneelstuk de rol spelen van respectievelijk God en de duivel. Eva wordt gespeeld door Lupita (Lilia Prado), op wie Caireles een oogje heeft maar die ook het hof wordt gemaakt door Pablo, een nette man met een mooie auto. In de pauze laten ze het toneelstuk voor gezien. Met een glaasje teveel op trekken ze de stoute schoenen aan: ze halen de tram uit de remise en maken nog één keer een ritje met hun geliefde rijtuig. Ze pikken onderweg een groep slachters van het abattoir op die beladen met karkassen de tram in stappen en twee oude vrouwtjes met een Christusbeeld. Als Tarrajas en Caireles de tram overdag naar de remise willen terugbrengen stapt er een groep schoolkinderen in en daarna Papá Pinillos, een oud-werknemer van de trammaatschappij die hen wil verraden. Ze raken ook nog verzeild in een vechtpartij rond een stel zwarthandelaars. Juist op tijd, voordat Papá Pinillos de tramroof bij de directie kan bewijzen, is de 133 terug op zijn plek.